

Darrera etapa del camí sinodal diocesà

Romà Casanova, bisbe de Vic

Tot just a l'inici de la santa Quaresma, els grups sinodals d'arreu del bisbat han rebut el material de la darrera etapa del camí sinodal. Cal donar les gràcies a tots i cadascun dels qui han fet el camí amb perseverança, malgrat les dificultats del temps de pandèmia i de la represa després d'aquesta. I, al mateix temps, animar-los a recórrer aquesta etapa amb il·lusió i confiant en l'acció de l'Esperit Sant, perquè aquest moment del nostre «Sínode per l'esperança» és de gran importància: «renovar la nostra mirada perquè puguem veure nous horitzons fressant camins de nou anunci de l'Evangeli als pobres» (*Pregària pel Sínode Diocesà*).

Convido de nou tots els qui encara no han fet l'experiència sinodal a iniciar el camí en aquesta etapa crucial.

L'Església existeix per a evangelitzar. La nostra missió és testimoniar l'amor de Déu enmig de tota la família humana. Prendre més consciència de la nostra identitat com a batejats i viure d'acord amb el do rebut, és el gran repte per als cristians. El temps de Quaresma té un fort sentit baptismal. «Sigues el que ets!», és la invitació que duu a la nostra conversió sempre tan necessària per a tot cristià. Com necessitem aquesta conversió! Si escoltéssim més la veu de l'Esperit veuríem com la joia es renovaria en el nostre cor i ens llançaríem sense recança pels camins de l'anunci evangèlic. Llavors sí que es renovarien de debò les nostres comunitats, vivint la comunió vers la missió.

Emprenquem, doncs, aquesta darrera etapa sense rèmoros. Uns, seguint el camí sinodal, i tots, amb la pregària confiada que l'Esperit, font d'aigua viva, ens guia vers la

novetat de l'anunci, sempre antic i nou, de Jesucrist als nostres germans que no el coneixen o que l'han oblidat escoltant els cants de sirena de veus que, prometen felicitat i alegria, els menen a la tristesa i a la buidor. Convido de nou tots els qui encara no han fet l'experiència sinodal a iniciar el camí en aquesta etapa crucial. En l'evangeli trobem aquella paràbola de Jesús en què un propietari crida a diferents hores del dia a treballar a la seva vinya. Els de darrera hora reben la mateixa paga (cf. Mt 20,1-16). Tant de bo que no hi hagués cap consell parroquial de pastoral que no fes aquesta etapa de la missió del nostre camí sinodal!

Són grans els reptes que la cultura dominant en aquesta terra nostra ens planteja. Per això hem de posar-nos a l'escolta els uns dels altres, en un diàleg sincer i franc, a la llum de la Paraula de Déu, sota el guiatge de l'Esperit, a fi de discernir quina és la voluntat de Déu per a nosaltres, ara i aquí.

